

otrok. Gospodar Andrej, ki se je priženil k hiši, je Pepin stric; zato je Pepa zdaj skoro domača pri hiši, Kristina pa le služi. Pa tudi oče in mati imata Pepo zelo rada in jo vedno zagovarjata. Dozdaj sta pasli Kristina in Pepa skupaj. Pa, če se je Pepi zljubilo in je rekla: Danes pa ne grem — sta oče in mati takoj rekla, naj ostane doma, in tudi gospodar Andrej ni rekel, da naj ne ostane. In če je bila Pepa že na paši, in sta se z Kristino kaj sporekli, pa je že nabrala šobo, vrgla šibo vstran in ušla domov... Zdaj pa: da bi Pepa res sama pasla?! Lahko, če bi hotela. Ali zahtevala bo od Kristine zdaj to, zdaj ono. Zdaj zahteva zalasnice. Kaj bi rekla Barbara, ko bi vedela, da Kristina za Pepo kupuje zalasnice? Toda, ali naj ostane Kristina svoj živ dan pastirica? Nekaj kronic na leto in eno ovco in enega koštruna — to je vse! In s tem naj si napravi obleko? Suknjo: tisto s širokim ovratnikom, z gumbi in s pasom, ki ohlapno pada čez ves život in sega do roba krila... Ti mili Bog! S tako beračijo na leto?

(Dalje prih.)

Vanin:

Gozd šumi.

*Gozd šumi,
kot bi jezdila skózenj
četa duhov.*

*Veličastno se pripogibljejo veje,
slavnostno klanjajo stari vrhovi,
listje vzdrhtevo prestrašeno,
gledajo debela preplašeno,*

*Čudna pesem
valuje od grma do grma,*

*sèm od vasi med drevje zvečer.
Sprejema tožbe, pozdrave, vzdih,
in že je ni več nikjer.*

*Koliko sanj ti je zaupanih,
drevje šumeče,
koliko prošenj
se je že k tebi zateklo
gorko proseče — — ?*

